

πολυμαθέες νοῦν οὐκ ἔχουσιν 235.5 αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαι τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται, ὅκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνωσιν, αἱ δὲ λῦπαι π ο λ λ α ἰ 276 οὐ δοκεῖ μοι χοῖναι παῖδας κτᾶσθαι· ἐνορῶ γὰρ ἐν παίδων κτήσει π ο λ λ ο ὺ ς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους, π ο λ λ ᾶ ς δὲ λύπας, ὀλίγα δὲ τὰ εὐθηλέοντα καὶ ταῦτα λεπτά τε καὶ ἀσθενέα 277.7-8 καὶ τοῦτο τοσοῦτον διαφέρει, ὅσον ἐνταῦθα μὲν ἔστι τὸν παῖδα λαβεῖν καταθύμιον ἐκ π ο λ λ ῶ ν, οἷον ἂν δέη. ἦν δέ τις ποιῇται (sc. παῖδα) ἀπὸ ἐωυτοῦ, π ο λ λ ο ἰ ἔνεισι κίνδυνοι· ἀνάγκη γάρ, ὅς ἂν γένηται, τούτῳ χοῖσθαι 285 γινώσκειν χρεῶν ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφανρὴν τε ἐοῦσαν καὶ ὀλιγοχρόνιον π ο λ λ ῆ σ ἰ ν τε κηρσὶ συμπεφυρομένην καὶ ἀμηχανίῃσιν, ὅκως ἂν τις μετρίῃς τε κτήσιος ἐπιμέληται καὶ μετροῖται ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις ἢ ταλαιπωρίῃ 286 εὐτυχῆς ὁ ἐπὶ μετρίοις χρήμασιν εὐθυμεόμενος, δυστυχῆς δὲ ὁ ἐπὶ π ο λ λ ο ἰ σ ἰ δυσθυμεόμενος Ἄρχύτας 1.17 π ο λ λ ο ὺ ς μὲν δὴ αὐτῶν οὐκ εἶναι ἁμῶν τᾷ φύσει οἷους τε γινώσκεισθαι, τοὺς μὲν διὰ τὰν ἀσθένειαν τὰς πλagaς, τοὺς δὲ διὰ τὸ μακρὸς τὰς ἀφ' ἁμῶν ἀποστάσεις. || πολλοί. Ἡράκλειτος 17 οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα π ο λ λ ο ἰ, ὅπόσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἐωυτοῖσι δὲ δοκέουσι Δημόκριτος 53 π ο λ λ ο ἰ λόγον μὴ μαθόντες ζῶσι κατὰ λόγον 53a π ο λ λ ο ἰ δρωῖντες τὰ αἴσχιστα λόγους ἀρίστους ἀσκέουσιν 95 π ο λ λ ο ἰ δοκέοντες εἶναι φίλοι οὐκ εἰσὶ, καὶ οὐ δοκέοντες εἰσὶν 242 π λ έ ο ν ε ς ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος. || οἱ πολλοί (ἀντίθ. οἱ ἄριστοι). Ἡράκλειτος 2 τοῦ λόγου δ' ἐόντος ξυνοῦ ζώουσιν οἱ π ο λ λ ο ἰ ὥς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν 29 αἰρεῦνται γὰρ ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἄριστοι, κλέος ἀέναον θνητῶν· οἱ δὲ π ο λ λ ο ἰ κεκόρηνται ὅκωσπερ κτήνεα 104 οἱ π ο λ λ ο ἰ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀγαθοί. || πολλά. Ἡράκλειτος 35 χοῖ γὰρ εὖ μάλα π ο λ λ ῶ ν ἱστορας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι Ἀναξαγόρας 4.1-9 τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων χοῖ δοκεῖν ἐνεῖναι π ο λ λ ᾶ τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ιδέας παντοίας ἔχοντα ... καὶ τὴν γῆν αὐτοῖσι φύειν π ο λ λ ᾶ τε καὶ παντοῖα 6.7 ἐν πᾶσι δὲ π ο λ λ ᾶ ἔνεστι καὶ τῶν ἀποκρινομένων ἴσα πλῆθος ἐν τοῖς μείζοσι τε καὶ ἐλάσσοσι 12.25-29 μοῖραι δὲ πολλαὶ π ο λ λ ῶ ν εἰσι ... νοῦς δὲ πᾶς ὁμοιός ἐστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττω. ἕτερον δὲ οὐδέν ἐστιν ὁμοιον οὐδενί, ἀλλ' ὅτων π λ ε ἰ ο τ α ἐνι, ταῦτα